

РЕШЕНИЕ

№ 2408

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 07.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **4470** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „УОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] пл. България №1, бл. НДК, Административна сграда, ет.12, представявано от И. Л. С. – управител, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-2222I021004803-091-001/20.12.2021 г., издаден от М. Ц. М. на длъжност началник сектор, възложил ревизията и Д. Д. Н. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение 378/11.03.2022г. на Директора на дирекции “ОДОП” С..

С оспорения РА за жалбоподателя са установени публични задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2018 г. в размер на 135 856,84 лв. и лихва в размер на 37 552,32 лв.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност поради противоречие с материалноправните и процесуални норми и необоснованост, поради непълнота и неправилност на част от установените факти и обстоятелства и направените фактически и правни изводи. Излага доводи, че за отчетната 2018г. по Отчет за приходи и разходи и годишна данъчна декларация, са отчетени счетоводно в см. 602 разходи по фактури от доставчик "VESTEY INTL G. UK L." с идентификационен номер GB309124722 - услуги в общ размер на 1 358 568.41 лева. Сочи, че ревизиращия екип субективно и неоснователно е посочил, че процесните услуги не са реално осъществени, във връзка с което по същите се следва приложението на чл.26,

т.2 от ЗКПО - непризнаване на счетоводни разходи за данъчни цели за периода 2018г. Посочва се, че дружеството надлежно е отчело като разход /по сч. Сметка 602 „разходи за външни услуги/ получени услуги на стойност 1 358 568.41 лв. от "VESTEY INT'L G. UK L." с ИН GB309124722. Сумата е формирана като сбор от получени фактури: [ЕГН]/30.11.2018г. на стойност - 756 172.77 лева, [ЕГН]/28.12.2018г. на стойност 699698,18 лева и КИ 311218/31.12.2018г. на стойност - 97 302.54 лева. Жалбоподателят сочи, че основанието поради което не се признават разходите по гореописания договор е бланкетно. Излага доводи, че са налице реално извършени доставки по спорните фактури, като в подкрепа на това обстоятелство са представени достатъчно писмени доказателства в хода на ревизионното производство - рамков договор, фактури, споразумение за прихващане и погасяване на задълженията по фактурите. Счита мотивите на ревизиращия екип, изложени в РД и решението на ДДОДОП относно непредставянето на документи от страна на брокера са необосновани и неправилни, доколкото дружеството - брокер VESTEY INT'L G. е в ликвидация от 06.10.2020г., т.е. изисква се информации и предоставяне на документи след като дружеството е в производство по заличаване, поради което е в обективна невъзможност да предостави каквито и да било документи. Счита, че в хода на ревизията не са констатирани нарушения на организираната и водена счетоводна отчетност от ревизираното дружество. Излагат се доводи, че дружеството е представило не само първичните счетоводни документи - договорите, но и всички съпътстващи документи, (напр. предложения за сделки до „УОН" ЕООД с логото на VESTEY IKT'L G. UK L. и подпис на неговия представител, в които са посочени продавачът /ревизираното лице/, купувачът, количество суровина, период на доставка, както и неговата комисионна", както и потвърждения от клиентите, че са получили количествата суровина, като в тях е споменато, че брокер е VESTEYINT'L G. UK L.). Следователно разходите за брокерските услуги са осчетоводени въз основа на съставени първични счетоводни документи, които са представени в законовия срок. Навежда аргументи, че органите по приходите изискват доказателства, които обичайно не се създават в хода на една нормална търговска дейност, респективно изискват се несъществуващи документи. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част. Претендира разноски по делото.

Ответникът - Директор на ДДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. М.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна: Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221021004803-020-001 от 25.08.2021 г., връчена на 07.09.2021 г., е възложено извършването на ревизия на „УОН“ ЕООД за установяване на задълженията на дружеството за корпоративен данък по ЗКПО за 2018 г. Заповедта е издадена от Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., в качеството ѝ на заместник на М. Ц. М., съгласно Заповед №Д-1558/12.08.2021 г. на директора на ТД на НАП В..

За резултатите от ревизията, на основание чл.117, ал.1 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221021004803-092-001 от 29.11.2021г., връчен по електронен път на 29.11.2021г. В срока по чл.117, ал.5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу съдържанието се в РД констатации и предложение за установяване на задължения.

Ревизията приключва с РА №Р-22221021004803-091-001 от 20.12.2021г., издаден от М. Ц. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. – орган, възложил ревизията, и Д. Д. Н., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 04.01.2022 г.

С РА на дружеството са установени допълнителни задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2018 г. в размер на 135 856,84 лв. и лихва в размер на 37 552,32 лв. Същите произтичат от увеличение на финансовия резултати на основание чл.26, т.2 от ЗКПО, във връзка с чл.10, ал.1 от ЗКПО.

В хода на проведеното ревизионно производство са направени следните, относими към предмета на делото, фактически констатации:

По данни от РД, основен предмет на дейност през ревизирания период е събиране и третиране на отработени мазнини с цел подготовка за производство на био горива. Дружеството има наети 3 цеха на адреси: [населено място], [улица], [населено място], З. на територията на бивш пивоварен завод и [населено място], район Източен, Източна индустриална зона, част IV.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА по смисъла на чл.120, ал.2 от ДОПК.

На основание чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221021004803-040-001 от 07.09.2021г., в отговор на което от ревизираното лице са представени документи по електронен път.

С Протокол № Р-22221021004803-П.-001 от 23.11.2021г. са присъединени документи, събрани в хода производство № П-22221020129820 на „УОН“ ЕООД, приключило с Протокол № П-03001820038067-073-001 от 23.06.2020 г.

След преглед и анализ на предоставената счетоводна и търговска документация на дружеството е констатирано, че през 2018 г. същото е отчело като разход по сметка 602 „Разход за външни услуги“ получени от VESTEY INT'L G. UK L., VIN GB309124722 услуги на стойност 1 358 568,41 лв. Сумата е формирана като сбор от получени фактури: №[ЕГН]/30.11.2018г. на стойност – 756 172,77 лв. №[ЕГН]/28.12.2018г. на стойност 699 698,18 лв. и кредитно известие /КИ/ № 311218/31.12.2018 г. на стойност – 97 302,54 лв.

Във връзка с изясняване реалността на отразения разход от дружеството е представено писмено обяснение, относно получените брокерски услуги от VESTEY INT'L G. UK L., рамков договор, както и копия на спорните фактури.

Посочено е, че представеният рамков договор за доставка на отработено готварско олио е сключен на 28.12.2017 г. между ревизираното дружество и VESTEY INT'L G. UK L. - дружество, регистрирано в Регистъра на дружествата на Англия и У. под №8000113.

Видно от съдържанието на договора, VESTEY INT'L G. UK L. /брокер/ периодично изпълнява за „УОН“ ЕООД /доставчик/ брокерски услуги за доставка на отработено готварско олио, като олиото се доставя от доставчика до посочени от брокера купувачи. Всяка от поръчките се уговаря изрично между доставчика и брокера, като се уточняват количеството на олиото, което ще бъде доставено, физико-химическите му качества, цената му и други особености за конкретната доставка /ако има такива/. Условието на доставка по поръчките са с уговорената дестинация за съответната

поръчка. За всяка от поръчките, собствеността върху олиото и всички рискове, свързани с него, преминават от доставчика към крайния купувач, посочен от брокера, когато олиото бъде доставено до дестинацията, уговорена за конкретната поръчка. Собствеността и рисковете преминават от доставчика към купувача от момента на подписване от страна на купувача на съответната товарителница. Всяка от поръчките е изпълнена, когато купувачът, посочен от брокера, получи оригинални документи за товарителницата.

Освен процесните фактури, издадени от VESTEY INT'L G. UK L. и рамковия договор, други документи не са предоставени. В хода на ревизията не са предоставени документи, от които е видно реалното изпълнение по договора и най-вече ролята на британското дружество в качеството му на брокер /посредник/ между ревизирания търговец и клиентите му.

Посочено е, че съгласно клаузите от договора се предполага наличие най-малко на търговска кореспонденция между двете страни, а като се има предвид и сумата, фактурирана от брокера, представляваща приблизително една четвърт от годишните разходи на дружеството, то това изисква наличие на годни доказателства, обективизиращи основанието за възникналото задължение /разход/ при „УОН“ ЕООД. Не са представени товарителници или други документи, по които е страна и британския търговец, от които да е видно участието му в търговските сделки на ревизираното лице.

С Протокол № Р-22221021004803-П.-001 от 23.11.2021г. са присъединени документи, събрани в хода производство П-22221020129820, приключило с Протокол № П-03001820038067-073-001 от 23.06.2020г., в хода на което спорните доставки са били обект на разглеждане.

В хода на това производство от „УОН“ ЕООД с ИПДПОЗЛ № П-22221020129820-040-001 от 18.08.2020г. е изискана идентична информация, относно търговските взаимоотношения на търговеца с „VESTEY INT'L G. UK L. с VIN GB309124722, като е констатирано следното:

1. При проверка в системата VIES е установено, че британското дружество не е декларирало предоставяне на услуги/ВОД към българския търговец.
2. Относно разплащането между контрагентите, от ревизираното дружество е предоставено Споразумение за прихващане на вземанията и задълженията от 27.07.2020г., сключено между VESTEY I. G. UK L., представлявано от Джиу Я. С., „УОН“ ЕООД, представлявано от И. С. и AMAYA INT L., GB270198890, представлявано от Sashko Trajcheski за уточняване разплащанията и уреждане взаимоотношенията между трите дружества. Съгласно споразумението VESTEY I. G. UK L. дава съгласието си вземането му от „УОН“ ЕООД по фактури №20181105/30.11.2018 г., №20181206/28.12.2018 г. и КИ №311218 от 31.12.2018 г. в общ размер на 694 625,00 евро да бъде прехвърлено към AMAYA INT L., GB270198890. „УОН“ ЕООД също дава съгласието си задължението му към VESTEY I. G. UK L. в размер на 694 625,00 евро да бъде прехвърлено като задължение към AMAYA INT L., GB270198890. В резултат на това „УОН“ ЕООД няма задължения към VESTEY I. G. UK L. по посочените фактури. „AMAYA INT L., GB270198890 дава съгласието си сумата в размер на 694 625,00 евро да бъде платена от „УОН“ ЕООД в срок до 31.12.2021 г.

Представено е копие на аналитичен регистър на сметка 4982 „Други дебитори“ за период 01.01.2018 г. - 31.08.2020 г. и за период 01.01.2020 г. -15.10.2020 г., банково

извлечение от 13.08.2020 г. за издаден превод във валута към AMAYA INT L. в размер на 10 000,00 евро и банково извлечение от 07.08.2020 г. за издаден превод във валута към AMAYA INT L. в размер на 50 000,00 евро.

Посочено е, че в хода на производството не е доказан по безспорен начин предмета на доставките. Не е изяснено кое е наложило „УОН“ ЕООД да ползва брокерски услуги от VESTEY INT'L G. UK L.. Установено е още, че:

- английското дружество е регистрирано по ЗДДС на 24.07.2018г.;
- договорът с „УОН“ ЕООД е сключен на 28.12.2017 г.;
- съгласно данни от представените фактури, дружеството е предоставяло брокерските услуги от 01.01.2017 г.;
- споразумението за плащане е подписано едва на 27.07.2020 г.

На 30.10.2020 г. е изпратена молба до Великобритания за обмен на информация с Реф. № VAT_BG_033449_GB_BG-0838_20201104_AF_RI за установяване на реалността на сделките и тяхната стойност. На 07.07.2021г. е получен отговор, съгласно който великобританската данъчна администрация /HMRC/ е извършила проверка на VESTEY INT'L G. UK L. - GB309124722, в хода на която не е установила вида на сделките, търговецът не е предоставил никаква информация и документи, пояснено е, че дружеството е в процес на ликвидация.

Извършените от органите по приходите процесуални действия и направените от тях констатации и изводи са следните:

Констатирано е, че не е доказано по категоричен начин, че услугите, фактурирани от VESTEY INT'L G. UK L. са действително извършени. Посочено е, че фактическото извършване на конкретните услуги не може да бъде удостоверено единствено с наличието на издадени фактури. От ревизираното дружество не са ангажирани доказателства за това какви конкретни услуги са предоставени по всяка от процесните фактури. Формиран е извод, че разходите са отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, тъй като не са налице доказателства, които да установяват по безспорен начин, че разходите по процесните фактури, с които е увеличен финансовият резултат, са действително извършени и че са свързани с реално осъществени доставки.

Решавачият орган е приел, че не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на ЗКПО. Фактурите издадени за доставка на услуги, които реално не са извършени не отразяват вярно вписаната стопанска операция, поради което извършените разходи не са документално обосновани. Заплащането на вознаграждения за услуги без те да са реално осъществени, е обстоятелство по чл.16, ал.2, т.4 от ЗКПО, т.е. е налице отклонение от данъчно облагане.

С оглед гореизложеното, на основание чл.26, т.2 от ЗКПО във връзка с чл.10, ал.1 от ЗКПО е извършено увеличение на данъчния финансов резултат със сумата в размер на 1 358 568,00 лв. за 2018 г.

Установен е годишен корпоративен данък в размер на 148 353,98 лв., като при внесен ефективно от дружеството 12 497,14 лв., е определена разлика за довносяне 135 856,84 лв. На основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛВДТДПДВ/ е начислена лихва в размер на 37 552,32 лв.

Решавачият орган е приел, че няма представени безспорни доказателства досежно обстоятелството, че VESTEY INT'L G. UK L. е извършил брокерски /посреднически/

услуги на ревизираното лице. Посредникът е търговец, който по занятие посредничи за сключване на сделки, т.е. срещу определено възнаграждение същият поема задължение да извърши необходимото за сключването на търговска сделка. В този смисъл, задълженията на посредника се изчерпват до свързване на страните, съпътствано от необходимите фактически действия, за да се осъществи това свързване.

В случая са налице единствено предложения на чужд език, непредставени в превод на български език, за сделки до „УОН“ ЕООД с логото на VESTEY INT'L G. UK L. и подпис на неговия представител, в които са посочени продавачът /ревизираното лице/, купувачът, количество суровина, период на доставка, както и неговата комисионна. Липсват каквито и да е документи, които да доказват, че именно VESTEY INT'L G. UK L. е посредничил в сделките, липсват подписани съгласия и потвърждения от ревизираното лице за посочените сделки.

Ревизиращите органи са констатирани, че не са предоставени убедителни доказателства, от които да е видно реалното изпълнение по договора и най-вече ролята на британското дружество в качеството му на брокер /посредник/ между ревизирания субект и клиентите му, поради което правилно е прието, че фактурираните доставки не са реално осъществени.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена от легитимирано лице, в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред и пред надлежния съд, поради което е процесуално допустима.

При извършване на задължителната проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок.

Оспореният по съдебен ред ревизионен акт е издаден от компетентни органи, възложителя на ревизията и ръководителя на ревизията в съответствие с чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. В хода на ревизията не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосноват невалидност на ревизионния акт по смисъла на чл.146, т.3 от АПК.

Обжалваният ревизионен акт, чиято неразделна част е РД, е издаден в изискуемата от закона писмена форма и съдържа всички необходими реквизити съгласно чл.120, ал.1 от ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която установените публични задължения са конкретизирани по основание, по размер и по период. В него са обективирани както фактическите основания на органите по приходите във връзка с установените данъчни задължения на ревизираното лице, така и правните основания за издаване на акта. Подробни констатации във връзка с доставките се съдържат, както в самия акт, така и в РД, който е неразделна част от РА, съгласно чл.120, ал.2, изречение първо от ДОПК. В контекста на изложеното съдът приема атакувания по съдебен ред РА за съответстващ на законовите изисквания за форма на административен акт.

В жалбата бланкетно се твърди, че в хода на ревизионното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, без да се навеждат конкретни доводи в тази насока. При извършената от съда служебна проверка такива не се установяват. Ревизиращите органи са осъществили редица процесуални действия, подробно описани в РД, и са събрали допустими, необходими и относими доказателства, с цел обективното установяване на фактите и

обстоятелствата от значение за случая, т.е. проявили са активност при събирането и анализа на представените доказателства, в съответствие с принципите на служебно начало /чл.5 от ДОПК/, обективност /чл.3 от ДОПК/ и добросъвестност /чл.6, ал.1 от ДОПК/ в административния и в частност в данъчния ревизионен процес.

При преценка относно съответствието на ревизионния акт с материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

Безспорно установено в настоящия случай е, че предмет на процесните фактури, издадени от „VESTEY INT'L G. UK L., са доставки на отработено готварско олио.

Не се спори също така, че фактурите отговарят на всички изисквания от формална страна за тяхната валидност, както и че са отразени в счетоводството на ревизираното лице.

Основният спорен въпрос между страните е дали са реално осъществени доставки на услуги по издадените от VESTEY INT'L G. UK L. фактури, които да послужат като основание за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит от страна на „УОН“ ЕООД.

За нуждите на облагането по ЗДДС понятието услуга е дефинирано с разпоредбата на чл.9, ал.1 от ЗДДС. Видно от цитираната правна норма, доставка на услуга е всяко извършване на услуга. При доставките на услуги е относимо изследване, дали при възлагане на услугата, страните са договорили по конкретен начин вида, количеството, качеството, единичната и общата цена на услугата и какви отделни компоненти формират договорената цена, защото единствено при индивидуализиране в достатъчна степен на възложената услуга, може да се направи извод за наличие на реални търговски отношения с конкретен предмет и реално уговорени насрещни престации. Конкретният предмет е гаранция и за конкретно приемане на резултата от изпълнение на услугата.

От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. Относно доказателствената тежест в процеса са приложими общите правила на доказване, според едно от които, всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизираният данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че доставките по фактурите са реално извършени.

За да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон. Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл.68 и чл.69 от ЗДДС и отсъствие на пречки по чл.70 от ЗДДС, които да препятстват упражняването на правото на данъчен кредит.

За да се признае на получателя по облагаема доставка правото на приспадане на данъчен кредит по чл.68 от ЗДДС, следва кумулативно да са изпълнени две предпоставки - лицето да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл.114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, и

наличието на реално осъществена доставка на тези стоки или услуги.

От значение за реалността на спорните доставки е дали доставчикът е отчетел приход, а ревизираното лице – разход. Когато се касае за доставка на стока, следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влагането ѝ в продукцията. Законът изисква фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, безспорно удостоверяване на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката, което му дава основание да претендира право на данъчен кредит.

Съдът намира, че изводът на органите по приходите, че липсват реално осъществени доставки по посочените фактури, издадени от „VESTHEY INT'L G. UK L. за процесния период е необоснован и не кореспондира с приетите по делото писмени доказателства. На първо място всички спорни фактури са включени в дневниците за продажби на доставчика и по тях има извършени плащания. Предметът на доставките е достатъчно детайлно описан в сключения договор от 28.12.2017г. между жалбоподателя и „VESTHEY INT'L G. UK L..

Налице са реално извършени доставки по спорните фактури, като в подкрепа на това обстоятелство са представени достатъчно писмени доказателства в хода на ревизионното производство – рамков договор, фактури, споразумение за прихващане и погасяване на задълженията по фактурите.

За доказване реалността на процесните доставки са ангажирани множество писмени доказателства, които си кореспондират взаимно, поради което съдът ги намира за достатъчни да обосноват извод, че фактурираните услуги са действително осъществени.

Съдът установява, че въпросните доставки са безспорно свързани с основаната дейност на дружеството жалбоподател, а именно: събиране на животински и растителни масла, складиране на тези масла в специални складове, транспорт, спедиция и продажба на територията на Европейския съюз; маркетинг, търговия, управление на имоти, проектиране и строителство, инженеринг, автосервизна дейност и отдаване под наем на автомобили, транспорт, спедиция и всяка друга дейност, незабранена от закона.

Спорните фактури несъмнено са свързани с основната дейност на дружеството, същите са осчетоводени правилно и законосъобразно по правилната сметка на разход, обвързани са с последващи доставки и се явяват доказани и обосновани. Безспорно е също така, че фактурите са включени в дневника за продажби на доставчика и по тях е извършено плащане.

От събраните доказателства в хода на съдебното и ревизионното производство съдът намира, че изводите на приходната администрация са основани на неправилен анализ на установеното в хода на ревизията. Органите по приходите са стигнали до извод за липса на реалност на процесните доставки въз основа на констатации за недоказаност. Ревизията е приела, че липсва реалност на процесните доставки поради това, че на дружеството-доставчик е отказано право на приспадане на данъчен кредит относно доставки от „VESTHEY INT'L G. UK L.. Ревизиращите органи са се позовали на обстоятелството, че не са представени убедителни доказателства, от които да е видно реалното изпълнение по договора. Обаче това обстоятелство не представлява основание за отказа от правото на данъчен кредит.

Наличието на фактури от „VESTHEY INT'L G. UK L. е доказателство за издаването на първични счетоводни документи във връзка с извършените доставки на стоки, а

именно отработено готварско олио.

Неоснователно е твърдението на органите по приходи, че не е достатъчно само наличието на издаден данъчен документ (фактура), доколкото те съдържат всички необходими реквизити, както и към тях са приложени банкови извлечения, че сумите са платени. Плащането на доставката е едно от основните доказателства за реалността на доставката. Плащането на цената по доставките е пряко и сигурно доказателство за тяхната реалност. Никой не би платил нещо, което не е получил и няма да получи. В случая е налице плащане на цената по фактурите.

Според константната практика на ВАС и на СЕС става изрично ясно, че правото на данъчен кредит следва да се признае от органите по приходите, дори само ако получателят не притежава други документи, освен фактурата за доставката.

В хода на ревизионното производство са представени всички документи, съгласно изискванията на закона, които доказват наличието на реална сделка, съгласно изискванията на чл.6 от ЗДДС.

В обобщение следва, че наличието на преки доказателства за реалност на доставките на стоки и услуги, каквито ревизираното лице при проявена дължима грижа е обезпечило още в хода на своята търговска дейност, като съставя различни по вид писмени доказателства (фактури, банкови извлечения, документ за потвърждение на сделката, счетоводни регистри, справки – декларации по ДДС, дневници за продажби и покупки) дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за успешно проведено от страна на жалбоподателя главно и пълно доказване на настъпване на юридически факти, водещи до възникване на право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

Въз основа на фактите и обстоятелствата, установени в частта на облагането по ЗДДС и на основание чл.26, т.2 от ЗКПО, ревизиращият екип е преобразувал декларирания счетоводен финансов резултат в посока увеличение с отчетените разходи в размер на 135 856,84 лева по фактурите, издадени от посоченото по-горе дружество. Мотивите за тази преценка са аналогични на изложените по-горе, поради което съдът не намира за нужно да ги преповтаря. Най-общо те се изразяват в липса на счетоводна отчетност и непредставяне на изискани документи и т.н., поради което е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по тях. Според чл.26, т.2 ЗКПО не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. С оглед гореизложеното, при наличието на доказателства за осъществените доставки на услуги и спазването на изискванията на чл.10, ал.1 ЗКПО, незаконосъобразен е изводът на органите по приходите за това, че разходът, документиран с процесните фактури, не може да бъде признат.

Предвид изложеното, органите по приходите необосновано са приели, че издадените от „VESTEY INT'L G. UK L. фактури не документират действително осъществени услуги и незаконосъобразно са отказали да признаят на жалбоподателя право на данъчен кредит по тях. Следователно РА в обжалваната част се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Жалбоподателят, като лице, което черпи благоприятни за себе си правни последици, носи доказателствена тежест за установяване с всички допустими доказателствени средства реалността на доставките и материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване право на приспадане на данъчен кредит. Т. доказване, съдът намира за успешно проведено пред ревизиращите органи, както и в рамките на настоящото съдебно производство, което води до обосноваване извод за наличие на

доказателства за реално осъществени стопански операции, документирани с процесните фактури. Наличието на доставка за целите на ЗДДС рефлектира пряко и на отчетените разходи за тези доставки по ЗКПО. В случая съдът намира за установено, с оглед целия събран в хода на съдебното производство доказателствен материал, че ревизираното лице представи доказателства за реалното извършване на стопанските операции.

При този изход на делото и с оглед заявеното от процесуалния представител на оспорващия искане за присъждане на разноски на дружеството-жалбоподател следва да се присъди възнаграждение за адвокат в размер на **24 000 лв**, 50.00 лева за внесена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, АССГ, III – то отделение, 46 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № P-2222I021004803-091-001/20.12.2021 г., издаден от М. Ц. М. на длъжност началник сектор, възложил ревизията и Д. Д. Н. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение 378/11.03.2022г. на Директора на дирекции “ОДОП” С..

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП да заплати на „УОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] пл. България №1, бл. НДК, Административна сграда, ет.12, представлявано от И. Л. С. – управител сумата в размер на **24 500 лв.**, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: